

EEN VOORDRACHT TE LEIPZIG OVER WEST-INDIË

Uit Leipzig ontving de Redactie eenige mededeelingen over een voordracht, die de Nederlandschen Consul-generaal, de heer F. M. Knobel, onlangs aldaar heeft gehouden voor de leden en genoodigden van de afdeeling Leipzig der „Deutsch Niederländische Gesellschaft“. Het onderwerp van deze voordracht was *Nederl. West-Indië*.

Spreker had aanleiding gevonden Nederlandsch West-Indië als onderwerp te kiezen omdat de Deutsche pers, ondanks het niet geringe aandeel door Duitschers, in den loop der jaren genomen in de pogingen om Suriname te ontwikkelen, met het bestaan van Nederlandsch West-Indië vrijwel onbekend scheen te zijn. Wat Oost-Indië betreft, had die pers in de laatste jaren een meer vriendelijken toon dan vroeger tegenover Nederland aangeslagen. Zij was namelijk beter dan vroeger ingelicht geworden door Duitschers in Oost-Indië en in Europa, die met toestanden aldaar bekend waren, met het gevolg dat in Deutschland thans wel bekend was voor welke groote taak Nederland in den Archipel staat.

Uitgewerkt werd door den spreker het verschil tusschen Insulinde en het Caraïbisch gebied wat de toestanden in geografischen historischen, fysichen, ethnologischen zin aangaat; voorts het onderscheid in velerlei opzicht, dat is te maken tusschen Suriname en Curaçao en tusschen de eilandentrio's van de S (de Bovenwindsche) en van de A. B. C.

Ook werd gewag gemaakt van de geschiedenis der laatst genoemde eilanden, in het bijzonder van het, over nacht door de ontwikkeling zijner industrie en scheepvaart beroemd geworden, Curaçao, dat waarlijk wel verdient op behoorlijke en permanente wijze tegen ten minste een hoop avonturiers te worden beschermd; van het schampere „Islas inutiles“ toegevoegd door Don Diego Colon en Juan de Ampuez aan het adres van „Corozao, Buenare en Aruba“, van de voortreffelijke St. Annabaai, welke de dienaar der wereldscheepvaart is geworden, na het door Koning Willem I gekozen eindpunt geweest te zijn der eerste vaart per stoomschip